

Holozvár június 23. 1866.
K 513 / 465

Hedves barátom!

Exennel hűldöm vissza a Godhradczy értekezésről véleményemmel együtt; lehetett volna még többet is mondanom rá, de azt hiszem ennyi is elég, főse talán ez is jól.

A hivatalos közelettség teljesítése után egy hivatalos levelemmel kerüllek. Légy kedves megrendelni az Akadémia könyvtárában, hogy a Múzeumunk részére a régiól fogva elmaradt Akadémiai nyomtatványokat küldje meg; nekünk az Akadémia; meg az 1864-
dik évi nyomtatványok sem jöttek meg teljesen, 1865-~~re~~ ~~1866-
ra~~ alig egy két füzet, 1866-rol semmi. — Magamnal olykor olykor jönnek egyes füzetek, de a Múzeum egy év óta, — de talán már több ideje is lehet, — nem kap semmit.

A hivatalos eligazítandó leírása után hiszem fívesen veszed szívesen, ha néhány nem hivatalos szóval tudósítsalak magam és családom mint léteiről.

Nőm és 4 gyermekem mind túrhető egészségben sőt mondhatom holmi csekély változásokat lehamisra jól vannak; magamnal azt sem tudnám megmondani miha volt valami csekély bajom; de annál több a dolgom, terhem, gondom és aggodalmam; úgy hogy bit én nem csudálom, ha erősen öfűlök. De még hála
Istén

Iseennel nem érzem közelmenni azt az időpontot, mikor az ember testi ereje s annál fogva Loforoxi Laci bátyám nagy ön kedvelés szavát hallván kedélye is napról napra atább száll. Nyilván olyha, ha magánosan mélyen elgondolkozom, maam, családom s mindnyájunk jövője felett, elfőrtedül a lettem, s szeretném hogy más hában fűlettem volna, vagy még egy jobb hozt megérhetich. De bizonyos magamat, mint a özígány a lovát, hogy ha a jövő fértad eljert megérhetem, - ha az Isten ugy akarja mint magam, nem volna benne semmi lehesetlenég, olyan dolgotas látsok, a milyeneset öreg apáim álmodban sem láttak.

A legközelebbi jövőbe nem jolas bízok; eddig eleget bizony, mindig csalódtam; megjárnam, ha nagy örömmöre most is csalódnom kellene. - Hej jolas lett még nekünk adtg fűrünk szened, nünk, mig az ebek harminczadjan íteshetünk. Na de nincs olyan hofsen a minel egyszer vége ne volna, gondolom magamban s elúdolom rá kedvence nőfamas. Megvirad még valaha!

Gyula fiam most adott examens a II-dik elemi osztályban; tanulni leveles de könnyen is jól tanul; most 9-dikből 6-dikká verődött; de erre nem adok annyit, mint azt, hogy sefeden és le-
letben ép, erős, egészséges; valszag nyahu, vas feju, de jó feiru s a becsületesériséi hi van fejlődve benne; azé hűzem ember lesz belöle

A lányok is járnak iskolába, hol, a mi a mai korban nagy
részleg, jó irányt vehessen. Ezekre már az anyjok ügyel,
szorosabban mint én Gyulára; ha valaha elvise való ügyes apno,
nyolc és gazdag menyegyletnek, azaz ő érdeme és öröme lesz.

Jelen fiam 14 hónapos, igen jó természetű gyermek. Járni
azt hiszem a napokban elkezdi; beszélni még nem tud. Engem
papa nélkül leírni sem tud; ha véletlen nem látja a pappal
számban, mindazt csúfít elte s kínál hogy gyűssal rá.

Mind ezeket a nyáron in natura készülnem a nógrádi asyafi
alnak s Bessen nével is bemutatni: de ha nem lehet, nem lehet.
Muzzeumunk pénztára oly üres, hogy fizetéseim rendez megajánlása
nem számíthatok; gazdaságunkat Váradhelyen az idő töltésére tette,
egy pár hónap óta a drágaság nagyon is érezhető; pénzre senki
nem szíves, s így nem csuda, hogy nehem sem lehet. Örvendek
ha valahogy itthon elzsugoroghatok; legjobb esetben Jós hűldöm
hi a két kis lányommal Nógrádba július - vagy augusztusban; ma-
gam itthon maradok a fiúkkal, hűldömben is igen jól szerző vég-
zendőm lévén, miből egy két száz forintot még ebben az évben
mi napzámosságra kéreve átvettott rosz világban is behoroghatok.

Ha e szerint az időn Bessen aligha láthatlak is, majd
találkozhatok jövőben; ahova tán csak nálunk is fürdő
lesz a bankó s jobb kedve lesz az embernek a pessi élesem

megsehseni, melyben most minden diaetái kintoldásával
nem jól gyöngyöztetés találok.
Idával együtt magadás s kedves nödet a legkiseve
ebben köztöve s minden jót kívánva maradoh

régi jó barát
Károly Károly